

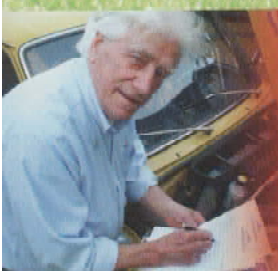
TAXEREN MET

Retro-trendsetter wordt zelf klassieker

Wat is het? Hoe oud is-ie? Het zijn vragen die Dennis Case geregeld krijgt als hij de auto ergens parkeert. Het model heeft wel iets van een gekrompen Thunderbird of een royaal uitgevallen Goggomobil. Het is dat de merknaam na het overspuiten van de motorkap verdween, anders was het onmiddellijk duidelijk dat het om een Nissan gaat: een Nissan Figaro van 1991. Nummer 5571 van de eerste lichting om precies te zijn.

DOOR JAN-ERIK PLETTENBURG

HUIBERT ADOLFS

VREDESTEIN
TAXATIEDAGEN

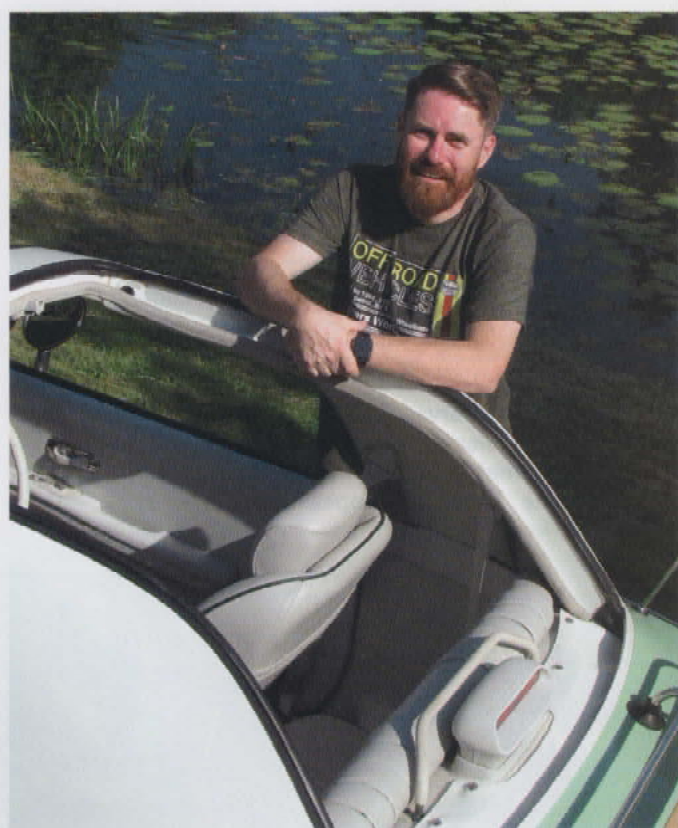

De zon probeert achter de wolken vandaan te komen, een sopraansaxofoon zet in en vervolgens daalt de camera en komt een blauw autootje in beeld in een Londense straat met Andrew Marr achter het stuur op weg naar de studio's van de BBC. Het zijn de openingsbeelden van het tv-programma *Sunday AM*, waarin Marr politieke kopstukken aan de tand voelde. Het programma bestaat nog steeds, maar heet sinds 2007 *The Andrew Marr Show*; het blauwe autootje is van het scherm verdwenen. In het hoofd van Dennis Case is dat beeld van het blauwe autootje blijven hangen en toen zijn vrouw Angelique naar zijn idee toe was aan een andere auto, moest het zo'n auto worden. Angelique vond het prima. Dennis werd in 1966 geboren in Witchurch, Groot-Brittannië. Zijn studie bracht hem naar Nederland en zijn grote liefde voor Angelique hield hem in Limburg. Inmiddels al 35 jaar. Nooit had Case een reden om Nederlander te worden. Ook het besluit van Groot-Brittannië om de Europese Unie te verlaten, verandert daar niets aan. Dennis verwacht dat het met de Brexit zo'n vaart niet zal lopen: er zijn 1,3 miljoen Europeanen in Groot-Brittannië en 700.000 Britten in Europa en die kun je niet dwingen weer terug te gaan naar hun eigen land, zo denkt Case. Hij kan het zich in elk geval niet voorstellen. Hij is en blijft een trotse Brit, hoewel hij helemaal is ingeburgerd in zijn huidige woonplaats Roermond. Daar is hij als hoofdredacteur de spil van de lokale omroep. Televisie-maken is zijn vak. Hij heeft diverse documentaires op zijn naam staan, die hij maakte in het buitenland. Zo maakte hij een documentaire voor de stichting Kinderhulp Burkina Faso, waarmee op scholen in Nederland geld wordt ingezameld voor ondersteuning van onderwijs in het Noord-Afrikaanse land. Vrienden overtuigden hem van het idee om reclame voor zijn productiebedrijf op de Figaro te plakken. De auto trekt tenslotte overal waar hij verschijnt de aandacht.

Retro

De oorsprong van de Figaro gaat terug naar de jaren tachtig van de vorige eeuw. Een speciale afdeling van Nissan, de 'Pike Factory', bedacht retro-achtige creaties. De S-Cargo is er een van: een bestelwagen-tje losjes gebaseerd op de vormen van de besteleend

van Citroën, met losse koplampen en (tegen meerprijs) een vouwdak. Ook de naam is een knipoog naar de 2CV: S-Cargo klinkt als escargot, het Franse woord voor slak, de bijnaam van de 2CV. Een ander voorbeeld is de Pao een soort Mini met de scharnieren van de deuren aan de buitenkant en de Be-1, waar de latere Volkswagen Lupo wel verdacht veel op lijkt. De Figaro hoort ook in dat rijtje thuis. Het model werd gepresenteerd op de autotentoonstelling in Tokyo van 1989 met de slogan 'Back tot he Future'. De auto was voorzien van allerlei zaken die nu vanzelfsprekend zijn, zoals een derde remlicht, of al weer uit de mode zijn, zoals een cd-speler. De Figaro was de eerste auto met zo'n apparaat in de standaarduitrusting. De reacties op het studiomodel waren zo overweldigend dat Nissan besloot er in 1991 in eerste instantie 8.000 te leveren. De auto

werd deels handmatig gefabriceerd en was leverbaar in vier kleuren, die staan voor de vier jaargetijden: *Emerald Green* (lente), *Pale Aqua* (zoals de auto van Andrew Marr voor de zomer), *Topaz Mist* (herfst) en *Lapis Grey* (winter). De 8.000 exemplaren waren zo snel uitverkocht dat Nissan besloot er nog 12.000 bij te bouwen. Wie er een wilde moest zich melden en het lot bepaalde of je er een mocht kopen. Net als een paar jaar daarvoor met de Pao, waar de belangstelling ook overweldigend was.

Klassieker

Het totaal aantal geproduceerde exemplaren ligt op 20.073, waarvan er 17 zijn geleverd in een andere dan de vier genoemde kleuren. *Lapis Grey* is overigens met ruim 8.000 exemplaren de meest geleverde kleur, de *Tapaz Mist*-versie is de minst verkochte: met net geen 2.300 auto's.

De Nissan Figaro is er alleen rechts gestuurd, hoewel er vier met het stuur aan de goede kant gebouwd schijnen te zijn. Dat het stuur rechts zit, went heel snel, temeer omdat er niet met de linker hand geschakeld hoeft te worden. Daar komt bij dat de auto erg smal is. Dennis Case is verguld met de Figaro. Samen met Angelique rijdt hij geregeld tochten in het Verenigd Koninkrijk met de (Engelse) Figaro-club. Deze Figaro is ooit overgespoten, maar dat had beter gekund. Verder heeft de auto (lichte) gebruikssporen. Het maakt dat de auto in staat 3 is, in een goede staat. Dat betekent volgens Vredestein-taxateur Huib Adolfs een waarde van € 8.500,-. Een showroom-exemplaar zit op het dubbele. Volgens Adolfs zijn de prijzen aan het stijgen en dat komt omdat de auto inmiddels als oldtimer Amerika in mag. Zo wordt de trendsetter van de retrolook zelf een klassieker. ❖

